

1 Potrivit Codului muncii, repausul săptămânal este:

- A. de 48 de ore consecutive și se acordă, de regulă, sâmbăta și duminica;
- B. de 2 zile consecutive și se acordă, de regulă, sâmbăta și duminica;
- C. de 48 de ore și se acordă în 2 zile din care una este, obligatoriu, fie sâmbăta, fie duminica.

2 Constituie cauze de suspendare a contractului individual de muncă:

- A. repausul săptămânal;
- B. constatarea nulității clauzei privind durata contractului;
- C. concediul fără plată.

3 Contractul individual de muncă la domiciliu:

- A. trebuie să cuprindă, obligatoriu, programul în cadrul căruia angajatorul este în drept să controleze activitatea salariatului său și modalitatea concretă de realizare a controlului;
- B. nu dă dreptul salariaților de a-și stabili singuri programul de lucru;
- C. cuprinde obligatoriu durata perioadei de probă.

4 Delegarea:

- A. este o măsură ce presupune modificarea unilaterală, din dispoziția angajatorului, a locului muncii salariatului delegat;
- B. este o măsură temporară, ce se poate dispune unilateral de către angajator pentru o perioadă de maxim 60 de zile calendaristice în 24 de luni;
- C. poate fi prelungită unilateral de către angajator din 3 în 3 luni.

5 Tinerii care nu au împlinit vârsta de 18 ani:

- A. nu pot presta munca de noapte, în cazul lor prestarea muncii de noapte fiind interzisă;
- B. nu pot fi obligați să presteze munca de noapte fără acordul lor;
- C. pot fi obligați să presteze muncă de noapte, în funcție de nevoile activității angajatorului.

6 Plata în natură a unei părți din salariu:

- A. este posibilă numai dacă este prevăzută expres în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă;
- B. este permisă de lege numai în cazul angajatorilor din sectorul privat;
- C. este interzisă de lege.

7 Potrivit dispozițiilor Codului muncii, concediile pentru formare profesională:

- A. se acordă întotdeauna cu plată;
- B. pot fi acordate și fără plată, la solicitarea salariatului, pe perioada formării profesionale pe care salariatul o urmează din inițiativa sa;
- C. se acordă cu sau fără plată conform deciziei unilaterale a angajatorului, în funcție de situația financiară a acestuia.

8 În materia răspunderii disciplinare:

- A. pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica în prima etapă avertisment scris, apoi angajatorul poate aplica salariatului în cauză și sancțiunea retrogradării din funcție;
- B. salariații pot fi sancționați atât pentru fapte săvârșite în timpul programului de lucru, cât și pentru fapte săvârșite în timpul lor liber, în afara locului de muncă;
- C. angajatorul nu poate aplica salariatului o amendă disciplinară, indiferent de gravitatea faptei.

9 Alegerea reprezentanților salariaților:

- A. este obligatorie la nivel de unitate, indiferent de numărul de salariați ai angajatorului;
- B. este obligatorie la nivelul angajatorilor la care sunt încadrați mai mult de 20 de salariați și la care nu sunt constituite organizații sindicale reprezentative, conform legii;
- C. nu este obligatorie.

10 Sindicatul dobândește personalitate juridică:

- A. de la data procesului verbal de constituire a sindicatului, semnat de membrii fondatori;
- B. de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii de înscriere;
- C. de la data înscrierii hotărârii judecătorești definitive în registrul special al sindicatelor.

11 La nivel de sector de activitate:

- A. nu se poate încheia niciun contract colectiv de muncă;
- B. se poate încheia un singur contract colectiv de muncă;
- C. se pot încheia mai multe contracte colective de muncă între diversele organizații sindicale și, respectiv, patronale constituite la nivelul sectorului.

12 Greva:

- A. poate fi declanșată numai pe durata desfășurării conflictelor colective de muncă;
- B. poate fi declanșată indiferent de numărul de salariați/membri de sindicat care sunt de acord;
- C. nu trebuie anunțată în prealabil angajatorului, pentru a se păstra elementul surpriză specific.

13 Locurile de muncă din activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații sunt:

- A. locuri de muncă în condiții normale;
- B. locuri de muncă în condiții deosebite;
- C. locuri de muncă în condiții speciale.

14 Potrivit prevederilor Legii nr. 263/2010, pensionarii de invaliditate:

- A. nu sunt supuși revizuirii medicale periodice dacă au împlinit vârstele standard de pensionare;
- B. nu sunt supuși revizuirii medicale periodice dacă prezintă o invaliditate de gradul III, indiferent de caracteristicile invalidității;
- C. sunt supuși obligatoriu revizuirii medicale periodice, indiferent de vârstă și de natura invalidității.

15 Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș pe perioada în care este invalid de gradul I sau II:

- A. indiferent de vârstă dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 1 an;
- B. indiferent de vârstă și de durata căsătoriei;
- C. numai de la împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 15 ani.

16 Asigurații pot solicita pensie anticipată cu cel mult 5 ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare:

- A. dacă au realizat stagiul complet de cotizare;
- B. dacă au depășit stagiul complet de cotizare prevăzut de lege cu până la 8 ani;
- C. dacă au realizat un stagiul de cotizare cu cel puțin 8 ani mai mare decât stagiul complet de cotizare prevăzut de lege.

17 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene:

- A. articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru nu poate fi interpretat, cererea de decizie preliminară ce vizează acest text de lege fiind respinsă;
- B. articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că se opune unor reglementări naționale și unor convenții colective care prevăd acordarea unor zile de concediu anual plătit care depășesc perioada minimă de patru săptămâni prevăzută de dispoziția menționată, excluzând în același timp reportarea din motive de boală a acestor zile de concediu;
- C. articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor reglementări naționale și unor convenții colective care prevăd acordarea unor zile de concediu anual plătit care depășesc perioada minimă de patru săptămâni prevăzută de dispoziția menționată, excluzând în același timp reportarea din motive de boală a acestor zile de concediu.

18 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. nu poate fi angajată răspunderea statului, în baza art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, pentru consecințele negative ale unui litigiu între doi particulari. Deciziile organismelor profesionale, alese în mod liber de avocați în conformitate cu regulamentul intern al profesiei acestora, nu pot angaja răspunderea statului. Curtea a hotărât astfel că nu a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
- B. aplicabilitatea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu se extinde la exercitarea profesiei de avocat și la reputația aferentă, avându-se în vedere că acestea sunt entități care nu au natura drepturilor private și nu pot constitui beneficii, nereprezentând bunuri în sensul primei propoziții din această prevedere. Curtea a hotărât că nu a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
- C. anularea înscrierii avocatului în barou a avut drept consecință pierderea acelei părți din clientela sa care era interesată de capacitatea sa de a furniza întreaga gamă de servicii pe care o oferă un avocat român și, prin urmare, o pierdere de venit. În consecință, a existat o ingerință în dreptul avocatului la respectarea bunurilor sale, și drept urmare, o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

19 Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este în sensul că:

- A. dispozițiile art. 1.324, 1.325 și 1.326 din Codul civil, republicat, pot fi aplicate în întregirea dispozițiilor Codului muncii, fiind compatibile cu specificul raporturilor de muncă;
- B. normele dreptului muncii se complinesc cu normele dreptului civil și în măsura în care, în legislația muncii există o dispoziție specială derogatorie de la acestea, așadar, în toate cazurile;
- C. dispozițiile art. 1.324, 1.325 și 1.326 din Codul civil, republicat, nu pot fi aplicate în întregirea dispozițiilor Codului muncii, fiind incompatibile cu specificul raporturilor de muncă.

20 Jurisprudența Curții Constituționale cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c teza a doua, prima ipoteză, din Legea 53/2003 - Codul muncii, este în sensul că:

- A. nu se înfrânge libertatea de voință a părților raportului de muncă prin lipsirea lor de posibilitatea de a decide asupra continuării contractului individual de muncă în noile condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de mai sus fiind neîntemeiată;
- B. raportându-se la ansamblul reglementării Codului muncii, dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate plasează beneficiarii pensiei de invaliditate de gradul III într-o situație defavorabilă în raport cu ceilalți salariați care beneficiază de dreptul de a renegocia clauzele contractului individual de muncă, astfel încât să poată continua raporturile de muncă în condiții adecvate capacității lor de muncă. Drept urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de mai sus a fost apreciată ca întemeiată;
- C. excepția de neconstituționalitate trebuie respinsă, declararea textului art. 56 alin. (1) lit. c) teza a II-a, prima ipoteză din Codul muncii ca neconstituțional are ca efect direct forțarea angajatorului de a-l menține în activitate pe pensionarul de invaliditate de gradul III, prin efectul legii. Or, o asemenea interpretare eludează în mod evident dispozițiile art. 1.266 alin. (2) din Codul civil, privind interpretarea contractelor după voința concordantă a părților, potrivit cărora "La stabilirea voinței concordante se va ține seama, între altele, de scopul contractului, de negocierile purtate de părți, de practicile statornicite între acestea și de comportamentul lor ulterior încheierii contractului".

21 Judecătorul este incompatibil de a judeca:

- A. când este căsătorit cu fratele sau sora soțului reprezentantului unei părți;
- B. dacă, atunci când este investit cu soluționarea unei căi de atac, soțul său a avut calitatea de procuror, la judecarea altei pricini, în fața primei instanțe;
- C. când soțul său a reprezentat partea la judecarea altei pricini, în fața altei instanțe.

22 Într-un proces înregistrat pe rolul instanței la data de 15.12.2018, încheierea prin care prima instanță a respins ca inadmisibilă o cerere de intervenție:

- A. nu se poate ataca decât odată cu fondul;
- B. poate fi atacată cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă, instanța de apel pronunțând o hotărâre susceptibilă de recurs;
- C. poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă.

23 Neinvocarea de către părât a necompetenței teritoriale de ordine publică:

- A. obligă instanța să se declare competentă;
- B. nu împiedică instanța să invoce excepția necompetenței sale teritoriale;
- C. împiedică reclamantul să invoce necompetența teritorială de ordine publică a instanței la primul termen de judecată.

24 În cazul unor cereri de primă instanță, una de competența judecătorei, iar cealaltă de competența tribunalului, conexe la tribunal, în caz de disjungere motivat de faptul că doar una este în stare de judecată:

- A. tribunalul rămâne competent să soluționeze ambele cereri;
- B. cererea de competența judecătorei va fi restituită acesteia, apreciindu-se că nu mai subzistă motivele pentru care a operat prorogarea de competență;
- C. judecătoria va soluționa ambele procese, fiind instanța mai întâi investită.

25 Nulitatea decurgând din redactarea și promovarea unei cereri de chemare în judecată de către un reclamant persoană juridică, prin mandatar persoană juridică:

- A. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice, deoarece încălcarea dispozițiilor referitoare la reprezentarea procesuală reprezintă unul din cazurile de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. poate fi acoperită dacă reprezentantul legal al reclamantului a semnat și și-a însușit cererea de chemare în judecată în termenul acordat de instanță pentru complinirea lipsurilor;
- C. nu poate fi acoperită prin semnarea și însușirea cererii de chemare în judecată de către reprezentantul legal al persoanei juridice deoarece, în acest caz, instanța nu are posibilitatea de a acorda un termen pentru acoperirea lipsurilor.

26 Intervine sancțiunea nulității atunci când:

- A. în cuprinsul citației transmisă reclamantului nu este menționată taxa judiciară de timbru, într-o acțiune referitoare la protecția drepturilor consumatorului;
- B. citația nu a fost înmănată cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată, chiar dacă partea s-a prezentat în fața instanței și nu a cerut amânarea cauzei;
- C. o cerere incidentală a fost formulată de o persoană lipsită de capacitate procesuală.

27 Spre deosebire de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, achiesarea la hotărâre:

- A. nu poate determina obligarea apelantului ori recurentului la plata cheltuielilor de judecată;
- B. nu presupune niciodată acordul părții adverse;
- C. dacă intervine în fața instanței de apel nu conduce la anularea hotărârii primei instanțe.

28 Ordinea corectă de soluționare a excepțiilor este:

- A. excepția litispendenței, excepția conexității, excepția perimării;
- B. excepția perimării, excepția litispendenței, excepția conexității;
- C. excepția litispendenței, excepția perimării, excepția conexității.

29 Cererea reconvențională:

- A. formulată de reclamant față de cererea reconvențională a pârâtului inițial este admisibilă;
- B. se judecă în toate cazurile împreună cu cererea principală;
- C. se depune cel mai târziu la primul termen de judecată, dacă întâmpinarea nu este obligatorie.

30 Executarea provizorie judecătorească:

- A. nu este nevoie să fie solicitată în mod expres de către parte;
- B. nu poate fi solicitată pentru prima oară în apel;
- C. poate fi acordată și într-o cauză privind obligația de întreținere între soți.

31 Reprezintă încălcare a principiului neînrautățirii situației în propria cale de atac:

- A. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a admis ambele apeluri, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată;
- B. atunci când, în judecata apelului declarat de către reclamant împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a invocat din oficiu excepția autorității de lucru judecat, a admis apelul, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea pentru autoritate de lucru judecat;
- C. atunci când ambele părți au declarat apel împotriva soluției de admitere în parte a acțiunii, tribunalul a respins apelul pârâtului, a admis apelul reclamantului, a anulat hotărârea primei instanțe și, rejudecând, a respins acțiunea ca nefondată.

32 Recursul:

- A. este o cale de atac extraordinară, devolutivă, de reformare;
- B. nu se poate exercita niciodată atât timp cât partea are deschisă calea de atac a apelului;
- C. se judecă cu prioritate în raport cu revizuirea.

33 Apelul incident:

- A. poate fi formulat de intimatul-pârât din apelul principal împotriva intimatului – intervenient, atunci când intimatul – pârât urmărește schimbarea hotărârii primei instanțe cu privire la cererea de intervenție;
- B. rămâne fără efect dacă apelul principal este respins pentru lipsa calității procesuale active în apel a apelantului principal;
- C. declarat de intervenientul accesoriu va fi respins ca neavenit dacă apelul principal, declarat de partea în favoarea căreia a intervenit la fond intervenientul accesoriu, a fost respins ca nefondat.

34 Este inadmisibilă contestația în anulare prin care se invocă:

- A. nelegala citare a contestatorului care susține că a pierdut termenul de declarare a apelului motivat de faptul că hotărârea i-a fost comunicată la aceeași adresă greșită la care a și fost citat în cursul procesului, proces în cadrul căruia nu s-a prezentat la niciun termen de judecată;
- B. nelegala citare a contestatorului, în cazul în care acest motiv a fost invocat pe calea recursului, fiind respins motivat de faptul că erau necesare cercetări de fapt;
- C. greșita anulare a recursului ca netimbrat, deși dovada achitării taxei judiciare de timbru se regăsea la dosar, în plicul cu care fusese expediată către instanță respectiva cale de atac.

35 Cererea de refuz a executării în România a unei hotărâri judecătorești pronunțată într-un stat membru UE, în materie civilă și comercială, potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 1215/2012, este de competența în primă instanță a:

- A. judecătorei;
- B. tribunalului;
- C. curții de apel;

36 Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului:

- A. în cazul în care acțiunea a fost anulată ca insuficient timbrată;
- B. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecată după comunicarea cererii de chemare de judecată către pârât, dar înainte de primul termen de judecată;
- C. în cazul în care reclamantul a renunțat la judecata cererii de divorț.

- 37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în cazul strămutării repetate a judecării acțiunii de fond, instanța competentă teritorial să judece cererea de ordonanță președințială în legătură cu respectiva acțiune este:**
- A. instanța determinată potrivit regulilor generale;
 - B. instanța în favoarea căreia s-a strămutat prima dată judecata fondului cauzei;
 - C. instanța în favoarea căreia s-a strămutat judecata fondului cauzei pentru a doua oară, deoarece a operat prorogarea legală de competență.
-
- 38 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României, cu privire la textele legale care reglementează obligativitatea reprezentării și asistării părților prin avocat, în calea de atac a recursului, respectiv obligativitatea redactării cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului numai prin avocat, a reținut că:**
- A. scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației persoanelor fizice de a fi asistate sau reprezentate de avocat la redactarea cererii și motivelor de recurs, precum și în exercitarea acestuia, nu a fost unul legitim;
 - B. opțiunea legiuitorului pentru măsura reprezentării și asistării de avocat în etapa recursului nu a fost necesară pentru atingerea scopului urmărit;
 - C. această măsură, astfel cum a fost reglementată, nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general invocat și cel individual.
-
- 39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:**
- A. dreptul la acțiune sau de recurs trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv hotărârile judecătorești care le impun o obligație sau care ar putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime; notificarea, în calitate de act de comunicare între organul jurisdicțional și părți servește la luarea la cunoștință a deciziei instanței, precum și fundamentele care o motivează, după caz, pentru a permite părților de a o recura;
 - B. „dreptul la o instanță” cuprinde mai multe aspecte, printre care dreptul la acces și egalitatea armelor, care impune un echilibru just între părți, iar aceste principii se aplică, în parte, în domeniul specific al semnificației și notificării actelor juridice către părți;
 - C. instanțele naționale nu au dat dovadă de un formalism incompatibil cu litera și spiritul art. 6 paragraful 1 din Convenție și nu au adus atingere nejustificată dreptului societății reclamante de acces la o instanță pentru determinarea „drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil”, în cazul în care au respins o contestație în anulare motivat de faptul că notificarea prin afișare avea un temei legal în dreptul intern.;
-
- 40 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:**
- A. în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale instituite, necesitatea de a ajunge la o interpretare a dreptului Uniunii care să îi fie utilă instanței naționale impune definirea de către aceasta din urmă a cadrului factual și normativ în care se încadrează întrebările adresate sau cel puțin explicarea ipotezelor de fapt pe care se întemeiază aceste întrebări;
 - B. este necesar, dar nu indispensabil ca instanța națională să ofere, în însăși decizia de trimitere, un minim de explicații cu privire la motivele care au stat la baza alegerii prevederilor dreptului Uniunii a căror interpretare o solicită, precum și cu privire la legătura pe care o stabilește între aceste prevederi și legislația națională aplicabilă litigiului cu care este sesizată;
 - C. informațiile cuprinse în deciziile de trimitere, cum ar fi „expunerea motivelor care au determinat instanța de trimitere să aibă îndoieli cu privire la interpretarea sau validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura pe care instanța de trimitere o stabilește între aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă litigiului principal” sunt destinate numai să permită Curții să dea răspunsuri utile.

- 41 Tribunalul a fost sesizat cu acțiunea formulată de angajatorul S.D. pentru recuperarea prejudiciului cauzat de salariatul A.B., cele două părți ale litigiului invocând momente de început diferite al cursului prescripției extinctive.**
În raport cu jurisprudența Î.C.C.J. cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 12 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și a dispozițiilor art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2.526 din Codul civil, instanța:
- A. va considera că actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea prejudiciului produs de salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului;
 - B. va considera că actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea prejudiciului produs de salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului;
 - C. va considera că, în nicio situație, constatările rezultate din activitatea de control a Curții de Conturi sau a unui alt organ cu atribuții de control nu pot fi valorificate ca mijloace de probă în litigiul având ca obiect atragerea răspunderii patrimoniale a salariatului, răspundere ce are ca unic temei raportul de muncă dintre salariat și angajator.
-
- 42 Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii.**
Identificați soluția Curții Constituționale:
- A. a respins excepția de neconstituționalitate. Având în vedere situația diferită a celor două categorii de salariați comparate, pe de o parte, și conținutul prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, de cealaltă parte, Curtea a constatat că susținerile autorului excepției privind încălcarea principiului egalității în drepturi sunt neîntemeiate;
 - B. a admis excepția de neconstituționalitate, constatând că dispozițiile art. 31 din Codul muncii, care instituie posibilitatea stabilirii unei perioade de probă în vederea evaluării aptitudinilor salariatului, sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și medicilor care încheie un contract individual de muncă în urma promovării unui concurs;
 - C. a respins excepția invocată ca inadmisibilă, cu motivarea că nu are legătură cu fondul cauzei în care s-a pretins angajarea răspunderii disciplinare a salariaților.
-

43 Printr-o cerere adresată tribunalului la data de 05.09.2019, domnul S.M. a chemat în judecată pe pârâtele Casa Națională de Pensii Publice-Comisia Centrală de Contestații și Casa Teritorială de Pensii C., solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie anulată hotărârea nr. 257/22.08.2019 adoptată de Comisia Centrală de Contestații și, în consecință, să fie anulată decizia de pensie nr. 35467/11.07.2019, cu obligarea pârâtei Casa Teritorială de Pensii C. să emită o nouă decizie de recalculare a drepturilor sale de pensie pentru limită de vârstă prin valorificarea veniturilor atestate prin adeverința nr. 21/14.01.2019 eliberată de Școala Gimnazială nr. 3 din C. și plata diferențelor de drepturi de pensii pentru ultimii 3 ani.

A arătat reclamantul că beneficiază de o pensie pentru limită de vârstă din data de 02.03.2015, iar la data de 05.02.2019 a înregistrat la sediul casei teritoriale de pensii o cerere de recalculare a pensiei ce a fost în mod greșit respinsă prin decizia de pensie contestată pe motiv că veniturile realizate pentru orele de dirigenție din anul școlar 2007-2008 nu pot fi valorificate pe baza unei adeverințe eliberate de fostul angajator care nu a atestat plata contribuțiilor de asigurări sociale. A mai arătat reclamantul că nu poate fi privat de valorificarea acestor venituri chiar dacă școala la care a desfășurat activitate didactică nu și-a îndeplinit obligația legală de a plăti contribuții de asigurări sociale pentru toate veniturile pe care le-a obținut.

Prin apărările formulate în întâmpinare de pârâta Casa Teritorială de Pensii C. s-a solicitat respingerea cererii de anulare a deciziei de pensie deoarece drepturile de asigurări sociale ale domnului S.M. au fost calculate prin utilizarea veniturilor din baza de date aflată în administrarea instituției referitoare la declararea/achitarea contribuțiilor de asigurări sociale, fiind disponibile și veniturile care au constituit baza de calcul a contribuțiilor de asigurări sociale înscrise de fostul angajator în declarațiile din perioada 2007-2008.

În soluționarea litigiului de asigurări sociale, Tribunalul a pronunțat o sentință prin care:

- A. a respins contestația formulată de reclamant cu motivarea că Legea nr. 263/2010 instituie reguli speciale pentru dovedirea veniturilor utilizate în calculul punctajelor lunare pentru perioada cuprinsă între 01.04.2001 și data intrării în vigoare a acestei legi, iar adeverințele pot fi utilizate pentru dovedirea veniturilor realizate în perioadele anterioare datei de 01.04.2001;
- B. a admis contestația formulată de reclamant, a anulat hotărârea nr. 257/22.08.2019 adoptată de Comisia Centrală de Contestații și decizia de pensie nr. 35467/11.07.2019 emisă de pârâta Casa Teritorială de Pensii C., a obligat pe pârâta Casa Teritorială de Pensii C. să emită o decizie de recalculare a drepturilor de pensie pentru limită de vârstă prin valorificarea veniturilor încasate pentru orele de dirigenție atestate prin adeverința nr. 21/14.01.2019 și să plătească diferențele de drepturi de pensii rezultate din recalculare începând cu data de 05.09.2016. În considerentele hotărârii s-a arătat că dreptul reclamantului la o prestație de asigurări sociale calculată pe baza veniturilor efectiv încasate din muncă nu poate fi afectat prin fapta fostului angajator care a întocmit declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, însă fără a detalia elementele componente ale venitului brut lunar realizat. Fiind incertă includerea veniturilor încasate pentru orele de dirigenție în venitul brut lunar realizat de reclamant în perioada anului școlar 2007-2008, s-a dispus valorificarea acestora și plata diferențelor de drepturi de pensie rezultate în ultimii 3 ani;
- C. a respins contestația formulată de reclamant ca neîntemeiată cu argumentul că cererea de recalculare a pensiei poate fi dovedită prin orice mijloc de probă, însă pentru veniturile atestate prin adeverința nr. 21/14.01.2019 nu s-a făcut dovada, prin state de plată semnate, că au fost efectiv încasate în perioada 2007-2008.

44 Pe rolul Tribunalului B. a fost înregistrată la data de 28.02.2020 contestația formulată de doamna M.N. împotriva deciziei nr. 5/15.01.2020 emisă de societatea RDE S.A. S-a solicitat anularea deciziei prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă în temeiul art. 56 alin. (1) lit. i) din Codul muncii, republicat, obligarea intimății să o reintegreze pe postul de specialist resurse umane, în prezent vacant, din Departamentul Administrativ și să-i plătească drepturile salariale aferente. În motivarea cererii, doamna M.N. a arătat că a încheiat contractul individual de muncă la data de 15.05.2019, fiind încadrată pe un post de contabil din Departamentul Comercial, pe durată determinată până la revenirea pe post a titularei aflate în concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, vârstă care se împlinea la data de 25.09.2020. Consideră că angajatorul i-a încălcat dreptul de angajare pe perioadă nedeterminată în condițiile în care nu a informat-o despre vacantarea, la data de 10.02.2020, a postului de specialist resurse umane ca urmare a pensionării pentru limită de vârstă a salariatului care îl ocupa. A mai arătat că îndeplinește condițiile de ocupare a postului vacant deoarece deține o diplomă de licență la Facultatea de Contabilitate, iar în anul III de facultate a urmat un curs de dreptul muncii pe care l-a trecut cu notă maximă la examen. Prin întâmpinarea formulată de societatea intimată s-a invocat lipsa de temei legal a contestației deduse judecătii. S-a precizat că la data de 15.01.2020 a încetat, la cerere, suspendarea contractului individual de muncă al salariatei care ocupa, pe perioadă nedeterminată, funcția și postul de contabil, iar cu aceeași dată a încetat de drept contractul pe durată determinată al doamnei M.N. În ceea ce privește postul de specialist resurse umane devenit vacant, s-a arătat că a fost demarată o procedură de concurs, anunțată public, printre condițiile de ocupare fiind studii universitare de drept cu licență și experiență practică de minimum 5 ani.

În soluționarea conflictului de muncă, tribunalul pronunță o hotărâre prin care:

- A. admite în parte contestația, anulează decizia de încetare a contractului individual de muncă, obligă intimata să o reintegreze pe contestatoarea pe un post de contabil și să-i plătească drepturile salariale convenite prin contract. În argumentarea soluției s-a arătat că părțile au convenit prin contractul individual de muncă asupra unei durate determinate până la împlinirea vârstei de 2 ani a copilului salariatei titulare, iar încetarea de drept nu putea interveni anterior;
- B. admite contestația, anulează decizia de încetare a contractului individual de muncă și obligă intimata să o reintegreze pe contestatoarea pe postul de specialist resurse umane, cu motivarea că doamna M.N. a dovedit că îndeplinea condițiile de ocupare anunțate și avea prioritate la angajare, fără concurs, în temeiul art. 82 din Codul muncii, republicat;
- C. respinge contestația ca neîntemeiată. S-a arătat că apărările de fond ale intimății sunt pertinente în cauză, ocuparea unui post pe durată determinată încetând atunci când salariatul înlocuit revine la muncă, anterior împlinirii termenului, iar pentru ocuparea unui alt post trebuie îndeplinite condițiile anunțate de angajator.

45 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalul C., reclamanta S.C. ST S.A. a solicitat angajarea răspunderii patrimoniale a pârâtului P.A. prin obligarea acestuia să plătească suma de 40.000 lei pentru repararea prejudiciului produs prin nerealizarea recoltei de legume la nivelul convenit de părți prin actul adițional la contractul individual de muncă. La prezentarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea, s-a arătat că societatea are ca obiect de activitate cultivarea legumelor, iar pârâtul a fost angajat pe post de agricultor pentru culturi de câmp ecologice, cod COR 611105, fiind responsabil pentru producerea culturilor de roșii din soiul cherry. Prin actul adițional semnat de părți la 10.01.2020 pârâtul s-a obligat să obțină 2, 5 kg de roșii din fiecare plantă cultivată în ferma agricolă. A mai precizat reclamanta că producția asumată de salariat trebuia comercializată la piața agroalimentară cu un preț de 9, 5 lei pe kg, însă producția de roșii nu a fost obținută în anul 2020, din culpa salariatului care a lăsat culturile în paragină, iar producția a fost compromisă în totalitate. Această stare de fapt a culturilor a fost constatată de administratorul societății în data de 31.07.2020, la controlul inopinat făcut la ferma agricolă, ocazie cu care s-a încheiat un proces-verbal semnat și de salariat. Pentru repararea prejudiciului material cauzat societății prin neîndeplinirea obligației din actul adițional la contractul individual de muncă s-a solicitat, în temeiul art. 254 din Codul muncii, republicat, obligarea pârâtului la plata sumei ce reprezintă veniturile ce ar fi fost obținute din vânzarea producției de roșii. Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a invocat imposibilitatea sa de a plăti suma cerută de societate. A arătat că producția de roșii nu s-a realizat din cauza secetei, iar actul adițional la contractul individual de muncă este nelegal pentru că nu a luat în considerare condițiile meteorologice.

Tribunalul C. a pronunțat o hotărâre prin care:

- A. a admis acțiunea în răspundere patrimonială și a obligat pe salariatul pârât să plătească daunele produse angajatorului prin neîndeplinirea obligației de rezultat asumate contractual;
- B. a respins cererea angajatorului ca nefondată, pe motiv că în sarcina salariatului nu se poate reține obligația de reparare a unui prejudiciu evaluat sub forma unei producții agricole, prin contractul individual de muncă și actele adiționale la acesta;
- C. a admis în parte acțiunea și a obligat pe pârât să plătească numai daunele produse societății după data de 31.07.2020, anterior acestei date vinovăția aparținând administratorului care nu și-a îndeplinit obligația de a verifica și a controla munca salariaților.

- 46 Soluționând conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 4 București și Judecătoria Râmnicu Vâlcea, în legătură cu un proces vizând instituirea interdicției de a înstrăina sau greva cu orice sarcină imobilul apartament, precum și asupra oricărui imobil deținut în proprietate de către pârâți, până la achitarea împrumutului, Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a reținut că:**
- Judecătoria Sectorului 4 București este competentă, deoarece cererea de chemare în judecată se introduce la instanța în a cărei circumscripție domiciliază pârâtul, dacă legea nu prevede altfel, iar pârâții își au domiciliul în București, chiar dacă aceștia nu au invocat excepția necompetenței;
 - dispozițiile art. 131 Noul C. proc. civ. trebuie interpretate în sensul că, dacă pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale, Judecătoria Râmnicu Vâlcea trebuia să constate că este competentă tocmai pentru acest motiv, întrucât prin lege s-a urmărit ca excepția necompetenței teritoriale relative să fie lăsată doar la îndemâna pârâtului, nu și la aprecierea instanței;
 - acțiunea dedusă judecătii este o acțiune reală, guvernată de norme cu caracter de ordine publică ce reglementează materia competenței teritoriale exclusive, competență care aparține instanței în circumscripția căreia se află situat imobilul, respectiv Judecătoria Sectorului 4 București, fără a fi necesar ca pârâții să fi invocat excepția necompetenței teritoriale.
-
- 47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:**
- și-a reconsiderat jurisprudența în raport cu art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013, datorită reevaluării standardului de protecție pe care îl asigură art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție, în sensul reducerii marjei de apreciere a legiuitorului în domeniul căilor extraordinare de atac și al sporirii garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție în condițiile în care și căile extraordinare de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție;
 - a reținut că, din moment ce o judecată parcurge două etape procesuale devolutive (judecata în primă instanță și apelul), stabilirea de către legiuitor a unui prag valoric pentru accesul la recurs nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii;
 - a apreciat că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, iar acest tratament juridic diferit poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, în virtutea principiului separației puterilor în stat.
-
- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 16.03.2019, la judecătoria, reclamanta Asociația de Proprietari X I-a chemat în judecată pe pârâtul Y, solicitând obligarea acestuia la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2016. Judecătoria a admis în parte acțiunea, obligând pe pârât la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 15.03.2014 – 15.03.2015, respingând acțiunea în privința pretențiilor aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016. În motivare, s-a reținut că reclamanta a depus tardiv la dosar listele de plată aferente perioadei 16.03.2015 – 15.03.2016, aplicând sancțiunea decăderii în privința acestora, în baza art. 254 alin. 1 Cod procedură civilă.**
- Reclamanta Asociația de Proprietari X a formulat apel, în termen, solicitând schimbarea în parte a sentinței apelate, în sensul admiterii în întregime a acțiunii sale, invocând în susținerea pretențiilor sale toate înscrisurile depuse la prima instanță.**
- Tribunalul, la termenul de discutare a probelor:**
- încuviințează proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță;
 - respinge proba cu înscrisurile depuse tardiv la prima instanță, apreciind ca acestea nu pot fi administrate în apel;
 - respinge proba cu înscrisurile propuse, apreciind că acestea nu constituie probe noi în apel.

49 Prin încheierea din data de 15.06.2016, judecătoria a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depindea soluționarea pe fond a cauzei respective. Prin aceeași încheiere, instanța a dispus suspendarea judecării cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile. Prin sentința civilă din data de 15.03.2017 judecătoria a admis excepția perimării invocată din oficiu și a constatat perimată cererea de chemare în judecată.

În recursul declarat împotriva acestei sentințe, reclamanta a arătat că soluția este greșită deoarece instanța era obligată să repună cauza pe rol din oficiu.

Instanța de recurs:

- A. respinge recursul, arătând că în acest caz redeschiderea judecării opera doar la cerere;
- B. admite recursul, arătând că părților nu li se poate reține vreo culpă pentru rămânerea procesului în nelucrare, întrucât repunerea cauzei pe rol trebuia efectuată de instanță din oficiu;
- C. respinge recursul, arătând că interesul repunerii cauzei pe rol aparține părților, neputându-se pune această obligație în sarcina instanței.

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul judecătoriei reclamanta A le-a chemat în judecată pe pârâtele B și C solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei B la plata sumei de 100.000 lei și a pârâtei C la plata sumei de 50.000 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor în suprafață de 1200 m.p. și 297 m.p..

Reclamanta a arătat că printr-o hotărâre anterioară, definitivă, cele două pârâte au fost obligate să-i respecte proprietatea și posesia terenurilor, pârâta B pentru suprafața de 1200 m.p, iar pârâta C pentru suprafața de 298 m.p., astfel că cele două pârâte folosesc terenul fără drept.

Judecătoria a admis în parte cererea de ajutor public judiciar formulată de reclamantă și a dispus reducerea taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de chemare în judecată de la suma de 4105 lei la suma de 1000 lei.

Prin hotărârea pronunțată judecătoria a admis în parte acțiunea, a obligat pe pârâta B la plata sumei de 50.000 lei și pe pârâta C la plata sumei de 25.000 lei reprezentând despăgubiri; a obligat pârâtele, în solidar, la plata către stat a sumei de 3105 lei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtele, invocând greșita lor obligare, la plata către stat a sumei ce a format obiectul ajutorului public judiciar.

Instanța de apel:

- A. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a obligat pârâta B la plata către stat a sumei de 1035 lei și pârâta C la plata către stat a sumei de 57, 50 lei;
- B. a respins apelul;
- C. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată înlăturând din sentință mențiunea privind obligarea pârâtelor la plata către stat a sumei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei, reținând că obligația de restituire a ajutorului public judiciar către stat revine reclamantei.